Boethius, Anicius Manlius Severinus ; Thomas <de Aquino> [Comm.]: [De consolatione philosophiae] Boetii viri celeberrimi de consolatione philosophie liber cum optimo commenti beati Thome: [Enth.:] Compendiosa Consolationis resumptio

[Straßburg: Johann Prüss], 3. Juni 1491

Prosa nona

aciā voluptatib⁹ q̄ tñ videnť ꝑmittere. Et sic falsa felicitas ē in eis. Et dicit phia. Nunc qd tu dep̄hendisti cās cur illud ita sit. ⁊ dicit Boeti⁹ Ego videor intueri. i. cognoscere tenui rimula. q. d. nō plene. sed imꝑfecte video illas cās sꝫ aptius cognoscere malim. i. magis vellē ex te. ⁊ dicit phia. Atq̄ ꝑ certe. rō. i. cā falsefelicitatis ꝑ mptissima ē. ¶ Nota ꝙ falsa felicitas dicit mēdax: eo ꝙ

Qd eni simplex ē indiuisumqꝫ natura id error hūanus sepat. ⁊ a vero atqꝫ ꝑfecto: ad falsuꝫ iꝑfectūqꝫ traducit. An tu arbitraris hoc qd nihilo īdigeat egere potētia. B. Minime inqꝫ. P. Recte tu q̄dē. Nā si q̄d est ꝙ in vlla re imbecillioris valētie sit in hac ꝑsidio necesse ē egeat alieno. B. Ita est inqꝫ. P. Igiť sufficiētie potētieqꝫ vna eadēqꝫ ē natura. B Sic videť. P. Qd vero hmōi sit spnendū ne eē cēses An ꝯtra rez oīz venerantōe dignissimū. B. At hoc inqꝫ nec dubitari q̄dē pōt. P. Addam⁹ igiť sufficiētie potētieqꝫ reuerentiā: vt hec tria vnū esse iudicemus. B Addamus siq̄dē vera volumus ꝯfiteri: P: Quid vo inq̄t

nō adimplet qd promittit. diuitie em̄ ꝑmittūt sufficientiaꝫ dignitates. reuerentiā. quā nō ꝯferūt sicut patet ex ꝑdictis ¶ Nota ꝙ cognitio false felicitatis vtilis ē. quia cognitio mali expediēs ē ad cautelā ꝓm Alanū i deplāctu nature. qꝛ malū non vitať nisi cognitum. ⁊ qꝛ noticia mali ducit in cognitionē boni ꝑ appositū. igiť vlt phia ꝑmo assignare causas false felicitatis ⁊ tūc ōndere q̄ sit vera felicitas.

¶ Qd em̄ simplex ē Hic phia assigt cāꝫ false felicitatis ⁊ declarās eam ōndit ꝙ sufficiētia. potētia. ⁊ reuerētia. gloria ⁊ leticia sint vnum in re scdo ōndit quō homies ista sepāt ab i uicē. scdo ibi. Hoc igiť qd ē vnū Prio dt ꝙ cā false felicitatis ē. ꝙ error hūan⁹ id qd ē simplex ⁊ indiuisum natura sepat. i. diuidit. ⁊ error hūan⁹ traducit a vero bono ⁊ perfecto ad falsum ⁊ ad imꝑfectū bonū. Et tūc declarat istā cām ōndēs ꝙ reuerentia potētia. ⁊ oīa talia sint vnū ⁊ idē in re. ⁊ ꝑmo ōndit potentiā idē eē cū sufficientia. ⁊ dicit. An tu arbitraris illd qd nihilo indigeat illud egere potētia. Et rñdet Boeti⁹. Minime inqꝫ. Phia approbat dicēs. Recte tu quidē rñdes. Nā si q̄d est qd sit valētie imbecillioris. i. potētie debilis. i. in vlla. i. in aliqua.

TECHNISCHE UNIVERSITÄT DARMSTADT
http://tudigit.ulb.tu-darmstadt.de/show/inc-ii-110/0199
Universitäts- und Landesbibliothek Darmstadt
gefördert durch die DFG